

*Гласъ на революционната
македонска армия*

ГЛАС

н.р.

№ 1.

ГЛАСЪ

на

МАКЕДОНСКИЙ ТАЕН В РЕВОЛЮЦИОНЕН КОМИТЕТЪ.

ИЗЛИЗА КОГАТО

НАМЪРИ ЗА НУЖДНО

ЮЛИЙ 1898

ФИЛСТВО И ФОСТВО ВЪ МАКЕДОНСКОТО ЕМИГРАНТСТВО.

Между много от опасности, на които македонското освободително дъло е подхвърлено, сида от тях, които са доста сериозни, и фактът за съществуването на разцъпление помежду им във начинът на действие различие във средствата, които всъщност посочва за достижение до общата цел. Почти всички без исключение, като мислят, че освобождението на Македония е неимисимо безъмбъста на тая или онай държава, тъй се наблюдава на това или онова правительство, разделяли съже се на разни фили и фобии, взаимната поддръжка помежду тъхъ, но съществува — съ едини ръце тъхните сили съ разните. Чема такова разцъпление, това го знаеше да съществува, а нами не остава осъщност да подчертава тоя скръстът факът, да отбележим съ кръста на македонския маченик съществуването на такъв мощен тълът противът багориански устъпъхъ на всъщ общи начинания, на така-ва здрава преграда към желанията отъ всъщъ.

Вземете, като щете на въстаници, които се занимават съ хода на македонското движение; погледнете въ публичните изразители, както на общи вървежъ на цълото дъло, тъль и на всички мърки, напирани за подходи отъ тия самозвани водители; органите, въ които се дава духовна храна на македонския роб, които той съдълът като добър ассимилира, че се определя въ пътът, когото той тръбва да следи, што да може да насочи своето дѣйствие да отиде въ съгласие съ това на другите, за достижението на благоприятни исходи, и ето че пръблъкъ на «Глаща Македонски», може би за винаги...!

... «Осъществихъ това и ний пъмаме условията, каквито написахъ, които се борихъ и освободихъ отъ работата почти безъ намърса на пътъка военна сила. У насъ придо всичко липсва хомогеността. Ко-

гато ще позднинъ революцията не може да разчита на радостта и благоприятствието на всички елементи, тамъ ний ще сърдъмъ на пътъната капа-държава, което той може да има във сънъ сили, да убънешъ въ него всъщъка самодължност, да отвъншишъ отъ самостоятелността. Това значи още да стоятъ възможниятъ на пътъната капа-държава, както че съдълът между хълдидът така, каквато беше арменската касапина въ Сузы, и не подеме начинътъ отъ македонското дъло, то какво ли може да стане? Тукъ ний имаме думата и безъ колебание отговори на въпросъ: Македонецъ като не е възпитанъ въ духа на революцията, като никогаъ не е възпитанъ въ духа на собствените си пълни да изнесе свободата си, настъпът като види че подкрепът, безъ обещанието на която той не си ръшилъ, което съ тази събитие между хълдидът така, каквато беше арменската касапина на «Глаща Македонски» — За близкористите и християнската община на Русия ний прашаме любезните Странджанци да питатъ Полиците, Кримяните, Арменците, Украйните или Гърциите.

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители употребяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различните на-

чини на дѣйствие, които различните водители упо-

требяватъ, на разцъпленето слѣдователно, което съществува благодарение на разните филесъ и фобесъ, нека покажемъ какви съ послѣдствията

на това раздѣление, какво е външното, което съ тази съ тактика на дѣйствие водителятъ на македон-

скиото движение, по-вече отъ които съ емигранти-

македонци, указаватъ върху Македонския народъ, —

Следът като покажахъ съ факти на различ

дворенъ лакей, и другъ единъ, който явно, безъ да се черви отъ положението си, съ смѣшна авторитетност, съвѣтваше вѣрнитѣ македонски синове да тѣрпѣтъ и кротуватъ, защото нѣгдѣси тамъ имало нѣкой си, който сърдечно се грижелъ за сѫбата на поробеното, поруганото, съсипаното и разореното имъ отечество, за живота на братята имъ, за свободата на башитѣ и майкитѣ за честта на женитѣ и сестритѣ имъ; вѣрваше му прѣз всичкото врѣме на негова животъ, до старостта и разложението му; вѣрваше му, вѣрваше му съ една слѣпота, каквато нищо не извинява. Нѣ дойде и този денъ, когато самоизмамата стана явна, когато иллюзиите се разрушиха, когато долго врѣме лжания и експлоатиранъ робъ се видѣ още вѣднѣжъ, лѣпшенъ пѣтъ, измаменъ въ надѣждитѣ си, когато иниціјеството на този, съ наемни крилѣ хъръцащъ «Вѣрховенъ комитетъ» блѣснавъ пълна релефност. Що трѣбаше да прави тогава македонскиятѣ робъ? — «Одно изъ двуихъ, или казнитъ и иди впередъ, или миловать и застѣряти на полдорогъ!»

Той го не направи. Защо? Никой не може да го обвини въ равнодушие, въ хладнокрѣвно понасянне поизбраниятѣ яремъ на робството, на бѣсната тирания и грубиятъ произволъ. Живѣтъ толкова вѣка въ примитивъ на една задушваща и умъртвляща власть единъ животъ, подобенъ на зърното подъ воденичните камъкти, въ една мизерия, страшна въ подробноститѣ си, той, прѣз всичкото туй врѣме, издѣбняваше физически, нѣ изгубваше надѣждата си за единъ по честитъ, по свободенъ, по човѣшки животъ и въ тази смисъль той е доешъ до истеричност. Обаче, нито веднѣжъ той, този пѣтъ-вѣковенъ мѣченикъ, не се е замислилъ по дѣлбоко за собственното си положение; защото да съзнаваме врѣдата на едно исключително положение, каквото е туй на македонския робъ, а да не намѣримъ срѣдствата за измѣнението му, туй не ще рече, че мислимъ дѣлбоко; туй е пѣвче единъ нѣмъ протестъ на инстинкта за самосъхранение, нежели едно самосъзнателно дѣйствие, единъ строгъ съвѣтъ на здравия разумъ. А между туй, имало е хиляди важни случаи, които би трѣбвало да го накаратъ да се замисли; нѣ тѣ си минавахъ единъ слѣдъ други все тѣй, незабѣлъзано. Той прѣкарваше една умствена летаргия, у него съзнатието за собственното му човѣшко достоинство спѣше. То спи и сега, когато отъ всѣдъ го буря заплашва, когато на всѣдъ по единъ гробъ стои отворенъ за него, когато отъ всѣдъ по една пушка мери въ неговото сърдце, когато въ всичко единъ врагъ напира; тои спи и все туй дѣлбоко, си съ скрѣстени рѣцѣ, като слѣпъ калугеръ; и този сънъ трѣба да се разсѣе, тѣзи рѣцѣ трѣба да се расперѣтъ, това съзнатие трѣба да се събуде и поизстуди, за да види истинската сѫщност на нѣщата, за да погледне право въ очитъ на опасността, която го грози отъ всички страни. Ето въ какво именно направление трѣба да работи всѣки искренъ доброжелателъ на роба, всѣки борецъ за неговата свобода, събуди съзнатието на този истилѣль въ неволнничество — си мѣчтѣчи, посочи врагътъ му, дай му ножъ и рѣжка — останжлото той самъ ще извѣрши. Той даже ще улесни трудъти, врагътъ си той познава, макаръ и недостатъчно, ножъ той самъ ще си намѣри.

Да се ложемъ още? да се двоумимъ ли ётъ начинитѣ и срѣдствата за борба? трѣба ли още дѣлго врѣде да мислимъ, кой пѣтъ ще ни изведе до свободата на роба? Дѣлгата верига отъ вѣковни борби е опрѣдѣлила само единъ пѣтъ за такива цѣли: революцията, огнената, кървавата, безпощадната революция. Нѣма народъ зъ историата, или отдѣлна нѣкая личност, която да е придобила, каква да е правдина, каква да е свобода, каквада е жизненна необходимост по миролюбивъ начинъ, или да е получила въ подаѣкъ. Туй е толкова просто, че то е извѣстно и на дѣцата. Само нашата «добрѣстна» емиграция не разбира. Па и ю трѣба да мисли много-много за такива работи, когато ней и бѣзъ туй е толкова добрѣ, че намира добри гнѣза въ свободна Бѣлгaria, отъ гдѣто съ трескавичнитѣ си пѣсни и псувни е наплашила цѣлия свѣтъ (!). Не го ли виждаме?... Тя си има единъ «Вѣрховенъ», който — не се смѣйтѣ — ще издѣйствува свободата на отгетваниата имъ татковина, ще избѣрга позорътъ и безчестието, що души тѣхнитѣ близъски, ще изсухи съзѣтъ на рода си. Защо не? Той е толкова много революционъ и искренъ въ стремленията си, щото... добра, срамъ ни е да говоримъ повече за него.

Народътъ бѣдствува да биде съвѣршено истребенъ отъ варварската турска властъ, въ економическо отношение той стои по нико отъ много ескимоски племена, убитъ е физически, ослабнѣлъ, омаломощенъ, издѣхвающъ въ страшната си агония, «като левъ изединъ отъ вѣшки»; спѣхъ разнитѣ дружества и комитети бездѣйствува емиграцията и издребнява въ единъ видъ патріотическа пусталостъ — ето каква е перспективата на македонската кауза. Туй е толкова много утѣшително и наѣздчително, на-ли емигранти? Прочее, нека тѣпѣмъ! Що трѣба да се червимъ отъ карикатурността си ний сами си и хавличаме. Що трѣба да се замисляме колко позоръ налепяме върху освободителното дѣло на роба — туй е толкова лесенъ занаятъ и толкова забавителенъ... Добра, Чувамъ негодуващи гласове на обиденитѣ, които ни говорятъ: «въ името на роба, спрѣте! Вий вѣршите едно опасно зло, като хвѣрлате яблъката на раздорътъ въ редоветъ на емиграцията. Тѣй ли? Нѣ пе е ли туй едно безчестие?» — Горкъ робъ, каквъ добъръ грѣмоотводъ си ти! Каквътъ непогрѣшимъ талисманъ е да си имашъ тази дума постоянно... въ устата! Напиши тази дума на челото си, курдисай «Македония» на устнитѣ си, споменавай, колкото можешъ по често разни грѣмовити словца, като «борба», «революция», «автономия» и тѣмъ подобни, драпци колкото можешъ повече безсмислици въ нѣкой още по безсмисленъ вѣстникъ, заслѣпявай хората съ фалшивия си патріотизъмъ, натрупвай нови слоеве прахъ въ очи на роба и бѣди увѣрень, че безопасно ще стиг-

нашъ върхътъ на Шаръ. Сега времената сѫтолкова мѫти, що никой не може каза да-ли, шарлатанствашъ или дѣйствуваши искрено. А колкото за роба, съ когото тѣргувашъ, бѣди, сигуренъ, че нѣма да ти дери смѣтка. Той е туй често искарванъ на тѣргъ, тѣй много и туй гнусно експлоатиранъ и пакъ нито единъ отъ тия безчестни тѣрговци съ честта, достоинството и злочестината му не е бѣль наказанъ отъ него. Сѫщото ще бѣди и съ тебе, или... хмъ..., кой знае!...

Казаль на бѣ нѣкой си въ «Гласъ Македонски», че когато сѫществувала тази македонска емиграция, до тогава македонскиятѣ робъ можа да сѣмѣло и гордо дагледа на бѣдѫщето.

Тѣй ли? Да ли тукъ нѣма нѣщо зееде казано? Да ли тѣзи думи съдѣржатъ поне малка нѣкоя истинѣ? Не, съвсемъ не. Да гѣделикашъ чувствата на емигрантѣ, туй, наистина, не е безъ полза за тебе; обаче, едно фанфаронство въ всички случаи отвратително. Не се ли познаваме добрѣ? Защо да се лъже пѣвче. Нека говоримъ за нѣщата тѣй, както си сѫ тѣ; нека споменемъ факта, колкото печаленъ и да е. А той ето що говори: македонската емиграция издребнява; нѣйтѣ водители сполучихъ вече тѣй много да сѫ деморализиращъ, що трѣбва дѣлго врѣме да се двоумишъ, до като изговиши нѣйното име. Екѣтъ на фактитѣ гѣрми още по-далечъ и разнаша тѣзи думи: «македонското движение далечъ не ще има нѣкаква особена полза отъ емиграцията, която пълни Бѣлгaria. Тя може да е добра за партизански борби, нѣ за революцията, тя, тѣй каквато си е сега, би била една прѣчка. Македонскиятѣ робъ нека се не наѣдва на нѣж; нека се той на свойтѣ миши съблѣгне. Искренитѣ доброжелатели на роба, нека се откажатъ отъ трудътъ да говорятъ съ нѣж; такъвъ трудъ е съвсемъ неблагодаренъ, той е едно губене на врѣме. Нека се знае отъ всички: Македонското освобождение е възможно само тогасъ, когато самото население, гѣстата масса народна стане на крака, отвори очи и запрѣтните рѣжки, за да исчисти земята си отъ всички тѣй напиши гласъ, увѣрени сме, ще бѣде чутъ. Увѣрени сме, че сега вече и слѣдъ всичкоту, което имаме да кажемъ, крилѣтъ на разнитѣ рицари на подлостта и шарлатанията ще бѣдѣтъ отрѣзани; че гласътъ на безчестнитѣ експлоататори съ злочестието на роба и той на щурцитѣ, които изъ свойтѣ дупки бѣжъ писнѣли срѣчу на насъ, ще замлѣкнатъ за винаги че сега тѣ нѣма да си позволятъ ония безчестни походки, каквото бѣжъ въ изобилие при появленето на първото ни вѣзване. Ний имаме свое то мнѣніе за нѣщата и хората, съ които се сблѣскваме, своето понятие за работитѣ въ страната — това се знае; имаме и свойтѣ срѣдства за борба съ злото — това всѣки ще се увѣри.

Виждате, ний говорятъ откровено; говоримъ тѣй отъ наше, а още пѣвче отъ името на роба, когото имаме рамо до рамо при себе си, този робъ, на когото вече всѣко стенане по едно проклѣтие разнася и всѣка сълза по единъ пожъ изостря; този робъ, когото тиранията е обезличила, като човѣкъ, когото личнитѣ интереси на множеството «искрени патріоти» сѫ изложили на тѣргъ, когото близъски и далечни «роднини» дѣлѣятъ, като плячка; този злочестъ македонски робъ, когото беззаконията и изстезанията, подъ които е билъ изложенъ въ продължение на толкова вѣка сѫ обрънали на скелетъ, и та когото гѣрдитѣ сѫ още здрави и кипкътъ отъ ядъ и жажда за отмѫщане. И горко, когато този, раненъ въ гордостта си и озлобенъ отъ неволнничество си, левъ, разрошъ гравата си, зине и исприи ноктетъ си. А туй врѣме иде, иде съ бѣрзината на звукътъ, съ силата на гѣрма, съ безпощадността на съмѣртъта; иде, и туй го казваме ний гордо и смѣло; иде, а и ний се знае помогнемъ да дойде още поско.

Туй не се ли разбира? Ний ще говоримъ тогава още по откровено. Какво казваме ний? — Че македонскиятѣ робъ е притиснатъ и душенъ и че трѣба да се избави и да си отмѣти; че е експлоатиранъ и поизоренъ и че тия, които вѣршатъ това, трѣба да се наградятъ толкова добре; колкото постѫпкитѣ имъ заслужватъ; че за себеси самъ той трѣба да се грижи и честта си самъ той да пази. Не е ли тѣй? Кои му трѣба да се наѣдватъ? На европейската ли дипломатия? — Ний знаемъ каква добра майка е та къмъ всички подтиснати народи, какъ тя нежничко имъ скучи месата; а и тѣзи дни ни донесоха още по прѣсни доказателства.

На бѣлгарското правителство ли? — Историята на македонското движение ни открива, че всѣки бѣлгарски управникъ съ удоволствие би вкусилъ малко македонско месо и би пийнѣлъ малко македонска кръвъ; че единъ юда щѣни трудътъ си много по скажо, отколкото бѣлгарски управници, че за тѣхъ македонското дѣло не е, освѣнъ срѣдство за властуване, едно стхапило къмъ дѣлътъ блага и почети.

На владишкитѣ ли молитви? Или пѣкъ на султаново вѣти? — нека го богъ пази отъ тѣхъ.

На емиграцията си ли, или на онова грѣмовито учреждение, наречено «Вѣрховенъ»? — Той сѫществува отъ толкова години и ний знаемъ, каква полза е привнесъ, а тежко помнимъ много добрѣ и врѣдата, които съ своята безграницно глупава тактика и въ всички случаи безплодна политика е нанесалъ на дѣлъ.

На съѣдитѣ сили? Ний знаемъ, съ какви вѣлчи апетити сѫ се оплѣчили тѣ върху него и каквътъ гробъ му готвихъ. Шовинистичкитѣ аспирации и завоевателниятѣ стремления на съѣдитѣ нему дѣлъ, които сѫ сполучили да разстроятъ страната и да ожесточятъ разнитѣ народности въ неї до толкъ, че вѣтъ на денъ сме свидѣтели на крайно опасни и раз-

слабляющи распри, на едно свирепо оствъренение, съ каквото една се хвѣрля върху друга... Доста! Сити сме ний, сить е и робътъ на разни покровителства и милости; сити сме и тѣвреи много. До сега той и ний сме слушали и тѣрпѣли, като се наѣдвахме, че врѣмето съ злото, което всѣкиденъ въ беззѣрни дози се струпва върху злочестата му глава, ще отрѣзви главитѣ и ще избистри погледитѣ на всички ония, изъ устата на които не излиза неговото име. Но понеже туй не стана, а и нищо не ни казва, че ще стане нѣкога тѣй, отъ само себе си; понеже въ нашата примирителна тактика се подири нашето бѣзслие; понеже сме дали доста много скжли жертви на дивиятъ прѣтизъмъ, на бѣнния шовинизъмъ, на тѣнката дипломация, на звѣрскитѣ власти и на много други; понеже хоризонтътъ на македонския животъ е тѣй гѣсто замыленъ, що никакъвъ лжъ отъ близка наѣдъжа да по честитъ, по човѣшко сѫществуване не прониква прѣзъ него; понеже надъ главата на роба се една грозна буря развила, която го заплаши съ съвѣршено истрѣбление; понеже въ всичко, при едно по добро взиране, требва единъ врагъ да срѣщнѣ — то, слѣдъ всичко туй, иде нашиятъ редъ да заговоримъ.

Да, за македонския робъ се ковжъ нови вериги, отъ слабостта и неволнничеството му се тѣрговия прави; за наше всички топките стрѣлѣтѣ си въ отрова и ни поставяйте примки, една отъ друга по искусни и по задушаващи, като на горски дивечъ — добре тогава, ний посѣхме хвѣрената наим рѣжки и обявихме борба на животъ и смърть. Неприятелскитѣ срѣдства и тия на палачите народни ний всѣки ги знаемъ много добрѣ, защо всѣки единъ отъ насъ носи по месата си неизлечими слѣди отъ тѣхъ. Нашата цѣль се знае; нашитѣ срѣдства сѫ: ножътъ, куршумътъ, огънътъ, отравата. Това е тѣй, да! това тѣй трѣба да бѣде: срѣщу силата, сила постави, срѣщу хиената, тигъръ исправи; на насилието отговори съ ужасъ, на беззаконието, коварството, подлостта — съ злобната отмѣстителност; срѣщу бѣсната религиозенъ фанатизъмъ съпостави фанатизма и самоотрѣченето на героя. Удряй си — трѣба да удашь; хапанъ си ухапи и ти, ухапи, като съберешъ въ устата си всички тѣя ядъ на дѣлговрѣме прѣдизвикването раздражение, тѣй що, глѣдѣтъ, по чѣтири очи, що изѣтъ ти посѣгнѣ, смъртоносна рана да отваря; пронизванъ си съ смѣхи пронизайти съ ядро. «По добрѣ эжъ, нежели трѣба. По добрѣ палачъ, нежели жертва!...

Що? Нима да се двоумимъ още ли? Нима трѣба да мислимъ и сега, когато отъ всѣдъ ни пропасти ограждатъ? Да мѣлчимъ ли още и да тѣрпимъ? Доста толкова. Мѣлчанието е особеност на животни отъ долни стхапала на зоологическата стѣба; отъ человѣцътъ къмъ него прибѣгватъ само тия, които сѫ намислили да се посветятъ; тѣпѣнietо е признакъ на рабска душа, таквасъ, каквато не трѣба да бѣде душата на единъ бѣдѣцъ.

Да, нашето дѣло всѣдъ заплашва. Всичко туй се знае много добрѣ, защо всички го чувствуваме. Шо трѣба да правимъ ний? — «Одно изъ двуихъ, или казнитъ и иди впередъ», или скрѣсти рѣцѣ и съ калугерско тѣрпение очакватъ смъртъта си, на която единието кракъ е вече на прага на кѫщата ти. Послѣдното ний неправимъ. Ний ще вземемъ косата на съмѣртъта и ще исчистимъ пѣтъ за революцията, слѣдъ която, или денъ и свѣтлина, или... Съ рѣки отъ кърви, понеже враговетѣ ни сѫ много, че полиците ний дѣрвото на отечествената си свобода. Съ трясъкъ и гѣрмежъ, по звученъ и по страшенъ отъ екѣтъ на веригитѣ ни, ще съборимъ ний зданието на тиранията, която ний душа!

Тази е нашата дума, послѣдната дума на Македонския Таенъ Револю